

„POKROK“ vychodí každý piatok

Adresa pre všetky zásielky:

Josef Teslík, Uh. Skalica (Szokolca).

Oznamy (inzeráty) účtujú sa ľavne a platia sa vopred.

POKROK.

Predplatné poštou:

Na celý rok 2 kor. — Na pol roka 1 kor. — Jednotlivé čísla v expedícii a pri zásielkach najmenej 20 výtiskov stojí 2 hal.

Predplatné do cudzozemska 5 kor. Bezmenné a nevyplatené dopisy sa neprijímajú.

Týždenník venovaný ku poučeniu a vzdelaniu slovenského ľudu.

Aj ministromi sa môže dať pritrafiť, že ho strčia do diere, ako da- jakého zločínca. Už viac ráz sa podobné prípady pritrafily.

Nedávno prevedená bola vo ville Salmové v Sachsenfeldu (Stajarsko) veľká krádež, ktorá vzbudila nemalé

vzrušenie a poplach medzi výletníkmi. Najviac strachovali sa dve mladé dámy, ačkoľvek v tom istom dome bola umiestnená žandárska stanica. Dva dni po krádeži prišli do domu dvaja cudzinci, ktorí vzbudili podozrenie, že patria ku spoločnosti lupičov. Dámy

spôsobili poplach a cudzinci skôr nežli sa nadáli, boli žandármi napadnutí a zapretí.

Čoskoro sa ale vyjasnilo, že to bol rak. min. predseda Baron Beck a jeho priateľ. — To sa rozumie, že ich neodšupovali. —

Kto pomôže nám?

Pozornosťou sledujem všetky pohyby vlastní našej, bár som len jednoduchý remeselník. Čítam vzdelávam sa a rozmyšľam tiež aj o položení stavu nášho, a žiaľom sa naplňuje srdce moje, keď pozerám do budúcnosti.

My malí remeselníci a priemerníci sme tá najopustenejšia vrstva ľudu, o ktorú sa nik nestará, tak mi to prichodí, ako by sme vy boli tie poslednie pozostatky zo stredoveku, nad ktorými každý človek už križ zrobil a ktorým zvoní už umieráčkom. A nik sa nad nami remeselníkami nesmiluje, nik nemá nad nami žiaľu a ľútosť, sme vymierajúci mohikáni.

Čítal som v novinách o krajinskom rozpočte, kde ku cieľom hospodárskym, obchodným sa v predlohe veľké milliony zo štátnych peňazi určily, čítal som o novej predlohe vzťahujúcej sa na povznesenie veľkého priemyslu, o každého majú starosť len o nás malých remeselníkov nie.

Ku týmto veľkým millionom tiež aj my s našou daňou prispieváme, sú v nich obsažené aj naše mozolné groše, ktoré my tiež v podobe dane platíme a len prenášame niet žiadneho krajiara.

My remeselníci sme boli tí, čo sme kultúru a vzdelanosť do vlasti našej priviedli, my sme mesta zakladali a týmto spôsobom strediska kultúrneho života utvorili, my sme boli základom bohatstva a zámožnosti krajiny a dnes sme od každého odsotení a odkopnutí.

Páni moji remeselnícky stav si toto mačské zachádzanie nezaslúžil. Pamätujete na každého, na kňazov, úradníkov, sluhov, fabrikantov a robotníkov, len na nás si nik nespomenie.

Keď by ste boli z tých ohromných millionov, len špetičku pre maly priemysel odložili a vašou pomocnou rukou i nás podopreli, zaiste by ste si utvorili, tisíce statočných a spokojných existencií a obmedzili rozširovanie inteligentného a upadlého proletariatu.

Uznám, že veľká chyba je aj v nás samých, nenie sme organizovaní, závisťou sme naplnení, sme neteční a sebeckí. Keď by sme sa my remeselníci boli už pred rokmi organizovali a odkopli od seba kupecko-priemerné komory, ktoré v prospechu a v záujme našom posial nič nevykonaly, tak by boli hlas náš aj na hore očuli. Takto ale nemému dieťatu ani vlastná matka nerozumie.

Hynieme, upádame a budúcnosť našu vidím vopred i stane sa z nás fabrický proletariát, ktorý rozmnožuje počet socialdemokratov.

Lepšieho osudu sme boli hodni a nik sa nechce o nás starať a veďte páni že v tom mohútnom dýme fabrických kominov zhybie mravnosť a telesné zdravie ľudu nášého.

Remeselník.

Fr. Rákóczy II.

29. t. m. povezie uhorská vláda koalície pozostatky Fr. Rákóczyho a iných povstalcov z r. 1703-ho z Turecka a pochová ich v Košiciach. Ponevác uhorský snem ku tomuto cieľu odhlasoval 550 000 korun, t. j. päťsto päťdesiat tisíc korun, chcej-nechocej prenášať bude tieto drahé pozostatky každý daňovník Uhorska. Preto nebude od veci, keď aspoň nastienim dejiny povstania 1703. proti Habsburgom. Dom Habsburgov chcel mať i Uhorsko i vtedy ešte samostatné Sedmohradsko vždy za svoju podriadenú filiálku a nie

za krajinu Rakúsom rovnú. Fr. Rákóczy potomok vojvodov Sedmohradska robil si na vojvodstvo tiež nároky. Aby ich zabudnul necháli ho Habsburgovi po dobití Mukačova odviesť do Jindř. Hradcu, a tam jezuitami vychovať. Keď odrástol, pustil ho cisar Leopold na slobodu a navrátil mu časť otcovských majetkov. R. bol povahy tichej a chcel žiť len svojej rodine, natoľko, že obhokol si nemecké šaty, aby odstránil i podozrenie Viedne i nespokojencov v Uhorsku. Nespokojenci však prinútili ho aby prijal vďecovstvo. Zúčastnil sa s ním vyjednávania za chrabátom Leopoldovým i XIV. Ludvik kráľ francúzsky, čo keď sa zdarilo, Rákóczyho uväznili vo Vied. Novom Meste. Odtiaľ však podarilo sa mu uprechať. Šiel do Polska a r. 1703 postavil sa na čelo poddanstva, ktoré 7 mill. zlatkovú daň a týranie zemanov zniesť ďalej nemohlo. Pridali sa ku nemu menší zemani z biedy a niektorí vyšších dufajúci pri ňom niečo masťnejšieho uliznúť. Nešerednou vládou Viedne a tureckým hospodárením zemanských stolic v Uhorsku zubožený ľud čakal v Rákóczyho Messiasa. „Ide vyhubiť porciu a oslobodiť sôl od dane“ chýrovalo sa o ňom vopred.

Palicami, kosami a železnými vidlami ozbrojení poddaní na kolenách sa plaziac prosili ho aby ich do „táboru“ prijal. Boli to ovšem väčšinou Slováci, ktorí panské jarmo ďalej vládli, už nevládli a pridali sa ku komu, kto to jarmo polámať sľúbil. Celé Slovensko až po Prešporok, Pred- i Zadunajsko bolo v ohni čoskoro v menších potýkoch zvíťazili povstalci a zemanstvo držali v strachu. Rákóczy bol uznaný za vojvodu Sedmohradska. Avšak ani víťazstva tieto využiť, ani nad nepatrným vojskom Leopoldovým konečne víťazil nevedel Rákóczy. Cisari Leopold a Jozef I. utlačili povstanie surovou silou. Vzajomným plenením krajina pustla nesmierne: dediny vypálené, ľud utečený a tých, ktorí sa ešte v horách ukrili i s dobytkom nemilosrdne srezaly z Turecka prinosený mor, pád, hlad a zima. R. bol r. 1708 u Trenčína porazený. Ponevác sa v Satmarskom mieri na milosť poddať nechcel, šiel do samovoľného vyhnanstva najprv do Polska, potom do Francie, konečne do Turecka, kde v Radostore zomrel. Odtiaľ prenesť prachy jeho.

K dlžníkom potravných spolkov.

V predšlom čísle „Pokroku“ hlavný dôzorca radikálnym spôsobom chce zahatit chorobné rozširovanie sa dlhov v potravných spolkoch; totižto on mieni pravotou donútiť dlžníkov ešte v decembri na zaplatenie dlhov. A skutočne, inej pomoci niet, ja tiež to isté mienim, jak túto rakovú ranu až zo živého vyrezať, bár aj to boleť bude. No na jankanie nedáme nič, nech len sa rana zahojí.

Teraz mi na toto dlžníci povedia: „Dobre, my si statočne vyplatíme naše dlhy v nariadenom čase, ale potom kam sa obrátíme nakupovať, keď peniez není; lebo ani spolky nebudú smieť dávať na úver a veru žid nám tým duplom nedá, ten je opatrnejší?“ Na otázku túto zas ja toto odpoviem:

Ano, spolok dá na úver, ale len údom, ktorí si už účasť úplne — bár aj pomaly — zplatili a dlhy svoje si mesačne vyrovnávajú. Teda ohudobno staň sa údom a môžeš aj iné výhody spolkové požívať. Po druhé; jestli si není údom — čo je už v tejto dobe veľká chyba — a peniez tiež nemáš, nuž si li statočná a poriadna duša, vyhladaš si dvoch hodných aj zámožnejších ručiteľov (gaventov) a id s nimi do úverkového spolku, kde dostaneš na takých slušných gaventov aj tisíc korun požíčky, ktoré si môžeš s dovolením ručiteľov — keď ti ináč nie je možno — choda aj pomaly splácať. Hľa, už som ti pomôhol; v potravnom spolku tovar za hotové budeš kupovať a úverkový spolok zas ti dočká do termínu, lebo tam to má svoje miesto, čaká. Z tohoto čo vyplýva? To, že troji chosť si s tým učinil: po 1. s požíčkou sebe sis pomô-

hol, z ktorej po 2. s hotovými potravnému spolku si dal utržiť — tu musím smutnú zkušenosť spomenúť: že daktori zlodeji vypožičajú si nariekave z úverkového spolku a chodia potom k židom kupovať; hanba nešťachetníci! Ozaj to sú tí, čo im chlieb podávame a oni nás kamením uhádzu. — A konečne po 3. úverkový spolok tiež má z toho chosť, keď sa môže s ležiacich tam peniez zbaviť, ktoré mu úroky donesú. Nuž a mravný chosť ani nespomínam, však sme sa už dost navypisovali o tomto.

Dlžníci! ktorí ešte trocha citu nosíte v srdci vašom, idte do spolkových skladov a nazrite, čo tam koľkého tovaru leží, jako: múka, cukor, sudy sádla, olejov, lekvaru atď. to všetko urobí aj do 20—30 tisíc korun, čo sa mesačnou lhotou spláca; odkiaľ že to spolok vyplatí, keď mnohí nesvedomiti sú v spolku už roky až do 60 korun dlžní? Však vtedy spolok tiež musí na úver brat a to s veľkými úrokami, lenže také spolky to dlho nevydržia, klesnú a prepadnú sa ta, kde loj kopú.

Teda po Všetech svätých, ten mesiac všetky dlhy do haliera sa musia sinkasovať, lebo ináč hlavný dôzorca v decembri to učiní, ktorého útraty budú dlžníkov pripísané. *Zkušenyj.*

Plemená dojného dobytku.

(Pokračování.)

Pohlavní život jalovic. Záleží hlavně v tom, aby sme dovedli řídití pohlavní život zvířat, muame přihlížeti kdy jest zvíře úplně zralé k plození a při tomto číni nejaké známku to jest říje se jalovice alebo běhá.

V době řevnosti naduží se u jalovice pohlavní ústroj. Při tomto vzdávají jalovice časté zvuky, bručí, jsou nepokojná, často močí, skáčou na druhá zvířata, a připouští k sobě býka. Kdežto u kterých se řevnost pomeškala alebo řevné nejsou nepřipouští k sobě býka.

Tam kde máme zvířata různu pohlavá vedle sebe postavená, jsou dřive řevná než zvířata dle pohlaví od sebe oddělená.

První řevnost dostavuje se u jalovic nejčastěji v druhém roce, to záleží jak jsou živěná, čím lépe jsou živěná tím dřive obvěvuje se pohlavní dospělost.

Býka nemá se používat k plemenitbě, není li mu alepoň 2 nebo 2 a půl roku. Častější plození je vysiluje. Při tvoření nových kmenů dojníc má ranné upotřebení býka značnou nevýhodu, tu totiž, že jeho schopnost jakožto přenašeče dědičných vloh v žádoucím směru není vyzkoušená. Objeví-li se později u jeho potomků, že jako vlastnosti jsou vynikající, jeho plodnosti často již ubývá, ba přestává již v 5. a 6. roce. Souli naproti tomu vlastnosti býka jakožto otce ceny podřízené, pak předčasně upotřebení k chovu již způsobilo škodu, jež sahá často dále než vlastní stáj. Páření zvířat nesmí se diti nikdy na svobodě, to jest, zbytečným upotřebením býka.

Pakli že necháme jalovici poběhnouti, zůstává březí (stelná). Březost na počátku se dá těžko poznati. Březost zvíře z pravidla není řevné a nepřipouští k sobě býka. Výminku činívají kravy tuberkulosní, které se často přebíhají. V druhé polovici březosti stává se břicho klenutým. Na pravém boku břicha lze ohmatati mládě a přiložime-li v tá místa ucho můžeme zaslechnouti tlukot srdce mláděte (srdce telecího zárodka tluče 120—150 krat).

(Pokrač. nasl.)

Odporúčajte Pokrok.

Dopisy.

— **Jakubov.** Poneváž som sa pri odchodu mojom z Jakubova, nemohol so všetkými, mne milými obyvateľmi z Jakubova rozlúčiť preto dávam všetkým Bohom a volám srdečne „Zaplät Boh“ za všetku lásku ochotu a dobru, čo som u Vás za pobytu mojho medzi Vami zažil; za čo Vám pán Boh hojným odplatiteľom bude pri potravnom spolku Vašom.

Aj tiež Vám (končané) srdečne s Bohom a vďaka dávam za Vašu lásku a úctu ku mne, tak ako som od Vás ctený a vážený bol, chovajú budem vďačne ve své pamäti. Za moju chudobu a jazyk som sa nikdy a nikdy nehaňbil. Aj vy končané sotrvajte a važite si jazyka, toho, ktorý pred 1000 rokmi v pôl Europe znel so slovami, „Hospodine pomiluj mu“ Boha velebila, pieseň sv. Vojtecha a pieseň zostala jeho krstencovi svätému kráľu Štefanovi svätou, ani on sa za slovenčinu nehaňbil a slava tie má na svojom plášti vyšité. Za právo národa, za právo chudoby statočne sotrvajte!

Ešte raz volám úprimné, srdečné s Bohom zostávajúte.

Vojtech Vejava,

býv. obchod. v Mor. Sv. Jánoch.

— **Z Prešporka.** Pravý Maďar. 21. t. m. zomrel v Prešporke pápežský praelat Karol Santhó, v 89. roku svojho života. Bol to pravý čistý kňazský ráz, beznáročivý dobrodinec mnohých chudobných ľudí a čo pre Slovákov v terajšom šovinistickom čase potešiteľné, neraz prejavil zriedkavú spanilomyseľnosť.

Keď bol v štyridsiatych rokoch pešťanským kaplánom a raz v kostole spovedal, tu naraz počuje, jak jeho súdruh, kaplán S. kričí na Slovákov, načo sa k nemu tiskajú na spoved, veď on vraj nevie slovensky. Ten urážlivý spôsob tak dojal nebohého kanonika Santhu, že nemal pokoja, kým sa nenaučil na toľko slovensky, že mohol úbohých Slovákov spovedať.

Raz ho volali k umierajúcemu. Bola to kuchárka, Slovenka, ktorá si spadnúť do pivnice križe bola zlomila. Začala sa nemecky spovedať, len že to jej ťažko šlo. Nebohý Santhó vyzval ju, aby slovensky hovorila, veď on vie slovensky. Výraz radosti a blaženosti, ktorý sa na jej tvári zjavil, nikdy nemohol zabudnúť. I v starobe, keď tú udalosť spomenul, celkom bol dojatý vzpomienkou na tú dávnu udalosť.

Keď mu nebohý Schopper, vtedy ešte ostrihomský kňaz, dôverne s radostou sdělil, že je vymenovaný za rožňavského biskupa, miesto blahoželanania dostal list takého obsahu, že ich priateľstvo náhle a na vždy bolo roztrhnuté. Santhó vyhrdel ho totiž náležite preto, že sa opovážil prijať také biskupstvo, v ktorom má viac slovenských, než maďarských veriacich. Slovenski biskupi novej doby sú šťastlivejší, nemajú takých „strašných“ priateľov.

Tak smýšľal irečivý korenňý, Maďar zo starého kovu. Zaslúži, aby každý kat Slovákov s úctou pomyslel na zosnulého a si vzdychal: Daj nám, Bože, viac takých spravodlivých Maďarov a v krajine by to ináč vyzieralo.

K.

Drobné zprávy.

Vinohradnícka zábava

ktorá bola na 28-ho októbra oznámená, je odložená na 4-ho novembra v nedeľu večer o 8-ej hodine.

Každý účastník môže víno i burčák so sebou priniesť a spoludruhovi zdarma ponúkať.

Predstavenie tohoročného vinobrania.

Živé obrazy, spevy a vinohradnícké prednášky, vinohradnícky tanec.

Vstupné 50 halierov.

Zvláštne pozvánky sa nerozposielajú, každý poriadny človek je vítaný.

— **Utekli z väzenia.** Nedávno bol uväznený v Prahe jedon zámečník. Poneváž sa ale vo väzení dobre choval, používali ho za posla. Nosil tiež väzňom jedlo a pritom urobili plán k úteku z väzenia. Sľúbil, že jako bude určitého dňa na slobode, otevre o 1. hodine dopoludňa, kde chodievajú väzňovia na prechádzku vráta a tým že útek umožní. Jedon z väzňov plán tento prezradil a tým prekazený útek. Toho dňa prišiel väzeň, ktorý plán navrhol naozaj k bráne väzenia, videl však bližšieho sa dozorca, utiekol. Väzňovia boli vyvedení na prechádzku a jak sa uderila 10 hod. väčšina väzňov sa rozbehla ku bráne a začali sa o ňu opierat. Dozorca boli ale už na to pripravení a urobili ďalším výstupom koniec. — Väzňov bolo na dvore 30—40, ktorý zamýšľanom úteku vedeli. Zavedené bolo prísne vyšetrovanie.

— **Pol roku zabudnutá gumová rúrka po operácii v tele.** Pán Ozvald Granzero píše: Na koniec novembra 1904 bol operovaný v nemocnici Charité v Berlíne robotník N. V. P. Po pol roku, keď stav jeho sa nepolepšil, tak že na uzdravenie bolo málo nádeje, odvzli ho do židovskej nemocnice, kde prišli na stopu zla. Našli mu v tele gumovú rúrku, ktorá bola pri operácii zabudnutá. Po odstránení tejto rúrky vede sa mu už lepšie.

— **Výstava vinarská v Hodonine** odložená je na r. 1907. Nepriaznivé počasie tohoročné hrozny poškodilo.

— **Obrovské železničné nešťastie.** Philadelphia Pa., 30. septembra. Pri srážke dvoch osobných vlakov na Pennsylvanskej dráhe v Eddigton neďaleko Bristolu, Pa. bolo 15 osôb zabito a niekoľko sto poranených. Nešťastie zapríčinené bolo tým, že vlak, jedúci z Long Branch, zastavil sa na stanici, aby bola na jeho rušni vykonaná akási oprava. Práve vtedy jachal tadiaľ new-yorský vlak, ktorého strojvodič zbadal stojací vlak, robil všemožné pokusy zastaviť vlak, ale pre malú vzdialenosť bolo to nemožné. Parostroj vrazil obrovskou silou do posledného vozňa, rozbil na dve čiastky a ostatné vozne boli tiež buď úplne rozbité alebo veľmi poškodené. Všetci cestujúci, ktorí sa nachádzali na stojacom vlaku boli poranení a 15 bolo z nich zabitých. Tiež niekoľko cestujúcich na expresnom vlaku bolo poraneno.

BESEDNICA.

Cinkotský rector.

Mnoho milých drobníčiek žije v ústach ľudu o spravodlivom kráľovi Matiašovi, ktorý vo veselých svojich chvíľach rád si zavtipkoval so svojimi poddanými. Jedna je nasledujúca.

V susedstve Pešti jedna obec Cinkota, ktorá medzi iným i tým sa vyznamenala, že žil v nej istý bohobojný, dobrého ducha farár, ktorý prehrňajúc sa raz v kostolných pismach, razom našiel na jedno staré, ožknuté, vysiacimi pečatmi podpísami zaopatrené pismo v ktorom to stálo, že cinkotská fara za časov panovania kráľa Ondreja jeruzalemského povýšená bola na opátstvo. Že táto darujúca listina nebola prevedená, príčinu malo v tom, že v tých časoch vrhli sa na našu vlasť Tataři a títo tak prevrátili krajinu na ruby, že sa podobné veci prevádzať nemohli.

Ale lepšie rozumu kus, jako palice na siahu. I farár cinkotský sa chopil rozumu. Veď dľa tohoto pisma on veľ nie farárom, ale opátom má byť. Bol on síce spokojný so svojim stavom, ale ešte spokojnejším bol by ako opát.

Ani si dlho hlavu nelámal. Pekne rúče si sadnul, napísal krásnu inštanciu s malovanými písmenami na pána kráľa, pripojil darujúcu listinu a všetko do hromady zaslal do Budína na kráľovský zámok.

Kráľa priam v dobrej nálade zastihla inštancia farárova, on si rád zavtipkoval s prostými ľuďmi, vzal teda inštanciu a takto ju vybavil:

Ziadosť p. farára sa vyplní, jak na tieto tri otázky mi odpovie: Po najprv: kde vychádza slnko? Po druhé: koľko je hoden kráľ? Po tretie: čo myslí kráľ?

Keď túto kráľovskú resolúciu prečítal farár, teprv sa mu začala káčka pariť; ktoby vedel na tieto divné otázky odpovedať?

Tri dni mal času nad nimi rozmýšľať, on tento termín ešte tromi nocami predlžil, lebo vo dne v noci nad nimi rozmýšľal a konečne predsa len na to prišiel, že on veru nevie vstave na ne odpovedať.

Mal on ale jedného rectora, ktorý zas tým sa stal chýrnym, že nerad mal pesty, vždy bol smädný a smäd svoj nie vodou, lež dobrým cinkotským vinom hasieval. Tento zbadajúc, že farára čosi omíňa, pýtal sa po príčine jeho nevole a počujúc o čom sa vlastne jedná, len si fúzy vysúkal.

— Nič to preto, pán farár. — Pôjdem ja pred pána kráľa na miesto vás a odpoviem na otázky.

Dobrý páno pristal, natiahnul na rectora reverendu a prepustil ho do Budína. Ani nie rector lež farár sa triasol, ačkoľvek bol ten teraz v jeho koži.

Prijdúc do Budína, dal sa predvieť pred pána kráľa, ktorý ho už so svojimi veľmožmi očakával.

— Teda priateľu, povedz mi, kde vychádza slnko? rečie kráľ s úsmevom.

Rector si pretre dlhý fúz — v tých časoch i kňazi nosili fúzy a bradu — a rovno odpovie:

— Vašej milosti v Budíne, mne ale v Cinkote.

Kráľ a veľmoži sa zasmiali nad trafnou odpoveďou, ten veru pravdu hovorí.

— Pozrime veľ druhú otázku: Koľko je hoden kráľ?

Tu sa už milý rector trochu poškriabal za uchom, ale len predsa odpovedal:

— Keď za Krista Pána dali 30 strieborných, myslím, že kráľ je hoden 29.

I túto odpoveď museli prijať.

— No ale tretia? Čo myslí teraz kráľ?

— Kráľ teraz si zaiste to myslí, že ja som farár z Cinkoty, kým pred trónom pána veľkomožného kráľa len jeho najponíženejší sluha, cinkotský rector stojím.

Kráľovi sa zapáčil tento človek.

— Poneváž si na dané otázky ty odpovedal, ty budeš opátom v Cinkote.

— Nezaslúžim si ja tejto vysokej hodnosti — rečie rector — nech ono len zostane môjmu farárovi, ja budem aj s tým spokojný, keď cinkotský žajdlík bude väčší jako veľ je.

— Nech je teda dvakrát toľký, jako je teraz, riekol milostive kráľ, a zaiste mal o to starosť, aby sa žajdlíky pána rectora z kráľovskej pokladnice platily.

Preto až podnes je žajdlík v Cinkote dvakrát toľký jako inde — pravda, že i dvakrát toľko stojí.

Jakubovský.

Hľadám obuvníckeho pomocníka na zákazkovú prácu. Práca stála. Nastúpiť môže hneď.

Jan Mráz,
obuvnícky master v Brockom.

D. Sensel

Strojová výroba pletených punčoch v Holíči. (Ny. m.)

Shotovuje pančochy pre panie, dietky a pre pánov z bavlny a hodobávného pletiva a síce len v prvej jakosti. Prijíma aj nadpletanie každého druhu pančoch za najľavnejšie ceny. — Rýchle zasielanie. — Dokonala výroba.

Odporúčame našim rodinám „Kolínsku Cigóriu.“

Oznam. V jednej dedinke pri Holiči je pol-nosť pod 43 meric výsievky prvej triedy a jedna dobre idúca teháleň na predaj. Ke kúpe je dostatočné 6000 korún; ostatnie môže byť ina ráty splatené.
Blížšie udá p. Jozef Teslik v Skalici.

Hľadám kolárskeho pomocníka, a jedného chlapca za učňa. Práca stála. Plat dľa dohovoru. Nastúpiť môžu hneď.
Lukaesy Jozef,
kolársky majster v Holiči.

TELEGRAM!!

Sukne polovlnené po . . . 75-70 kr. a vyše.
Sukne grisetové vyšivané po 1 zl. 20 kr. a „
Sukne satenové tlačené modne po 93 kr. a „
Sukne kanafasové modne po 1 zl. 10 kr. a „
Sukne atlasové modne . po 1 zl. 5 kr. a vyše.
Sukne glotové, prádlo biele i delnicke, zástery všetkých drnhov, ubrusy, soupravy, plátina, atď., všetko v rozličných farbách a modních vzoroch vyrába a dobierkou ľavne zasiela:

tkalcovna A. Jelínka v Jimramovė.

Vzorky zdarma a fvancko.

Bratia kresťané! Podporujte malopriemysel!
a len čistou ručnou prácu:

Sviece kostolné

všetkých druhov

voskové a polovoskové sviečky

stolné stearinové a parafinové, hladké a krútené, biele lebo barevné, ďalej

mydlá

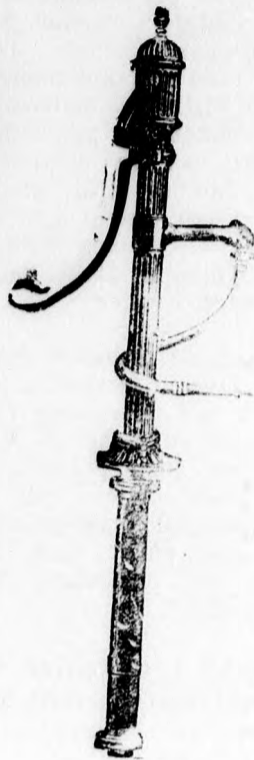
ku praniu a voňavé (toiletne), všetky

v najlepšej jakosti dodáva najľavnejšie

Prvá Královohradecká cis. a král. dvornia tovareň na sviečky, mydlá a voňavky.

J. Pilnáček,
Hradec Králové, Kárl. České.

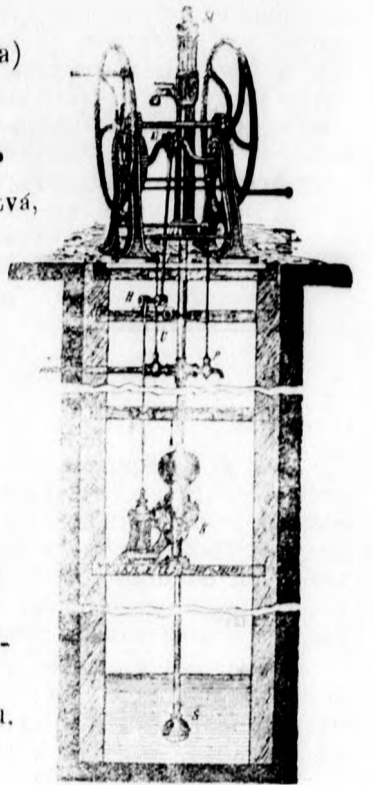
Založeno roku 1816.

Tovareň na vodovody a pumpy
Jan Vítěz v Frerove (Morava)
zariaduje s plnou zárukou najlepšie

pumpy

pre mestá, obce veľkostatky, villy gazdovstvá, tehelne, továrne, zahrady, mliekárne atď

Genníky a
rad'y zdarma.

Spolahiví zástupci a cestujúci sa príjmu.

Kŕmne vápno je pravé so značkou Hospodár,
Pozor na značku!

5 kg. 2 k. 80 h.
poštou vyplatené

5 kg. 2 k. 80 h.
poštou vyplatené

Jesenský Lipt. Sv. Mikuláš

Jozef Orlický,

veľkozávod plodínový a semenársky, vlastné nakladanie chýrne známych bzeneckých ogurkov.
Bzenec Morava.

Odporúča svoj sklad: šošovice, hrachu, fazule, maku, kmínu a všetkých do oboru spadajúcich plodín a zelenin: cibulu, cesnak, kysanú kapustu ogurky.

Pre jaro pôvodné repové semená v najlacnejších cenách.

Zástupca pre Uhorsko.

Jozef Pařízek, Szokolca

Upozornenie. Ktorý páni hospodári ešte za umelé hnojiva svoje povinnosti nezapravili, žiadajú sa úctive, aby si do 1. novembra vec do poriadku uviedli.
Potravný spolok v Skalici.

Oznam. Oznamujem ct. obecnstvu, že som Raški z mojho vlastního mletia múčny sklep a sklad pod firmou Retzzer P. Múčku dorábam z Banackej pšenice, ktorá je tak užitočná a biela jako aj z dolno-zemských párnich mlýnov. K dostániu v menšom i vo väčšom.

Z úctou
Retzzer Pál, mlynár
Morvaör.